

МВС УКРАЇНИ
НАЦІОНАЛЬНА ПОЛІЦІЯ УКРАЇНИ
Слідче управління Головного Управління Національної поліції
в Херсонській області

73000, м. Херсон, вул. Лютеранська, 4

тел. (0552) 45-92-16

ПОВІДОМЛЕННЯ
про підозру особі у вчиненні кримінального правопорушення (злочину)

місто Миколаїв

«04» лютого 2023 року

Слідчий у кримінальному провадженні – старший слідчий в ОВС відділу СУ ГУНП в Херсонській області капітан поліції Валєєва Катерина Миколаївна, розглянувши матеріали досудового розслідування, внесеного до Єдиного реєстру досудових розслідувань за № 42022230000000472 від 10.12.2022 року, за ознаками кримінального правопорушення, передбаченого ч. 4 ст. 111-1 КК України, встановивши наявність доказів для підозри особи у вчиненні кримінального правопорушення, згідно ст. ст. 36, 42, 276, 277, 278 КПК України,

ПОВІДОМИВ:

ПИТОМЦЮ ОЛЕКСАНДРУ МИКОЛАЙОВИЧУ,
07.11.1957 року народження, громадянину України, українцю, уродженцю міста Херсон, зареєстрованому та проживаючому за адресою: Херсонська область, місто Херсон, вулиця Стрітенська, будинок 29А, раніше не судимому, проте притягнутому до кримінальної відповідальності за ч. 3 ст. 368 КК України, який не є депутатом будь-якого рівня,

про те, що він підозрюється у вчиненні кримінального правопорушення (злочину), передбаченого ч. 4 ст. 111-1 КК України, кваліфікуючими ознаками якого є: провадження господарської діяльності у взаємодії з державою-агресором, незаконними органами влади, створеними на тимчасово окупованій території, у тому числі окупаційною адміністрацією держави-агресора, вчиненого при наступних обставинах.

Досудовим розслідуванням встановлено, що згідно з Конституцією України, Україна є сувереною і незалежною державою. Суверенітет України поширюється на всю її територію, яка в межах існуючого кордону є цілісною і недоторканною. Перебування на території України підрозділів збройних сил інших держав з порушенням процедур, визначеної Конституцією та законами

України, Гаазькими конвенціями 1907 року, IV Женевською конвенцією 1949 року, а також всупереч Меморандуму про гарантії безпеки у зв'язку з приєднанням України до Договору про нерозповсюдження ядерної зброї 1994 року, Договору про дружбу, співробітництво і партнерство між Україною і російською федерацією (далі РФ) 1997 року та іншими міжнародно-правовими актами є окупацією частини території суверенної держави Україна та міжнародним противправним діянням з усіма наслідками, передбаченими міжнародним правом.

Усупереч вказаним нормам міжнародного гуманітарного права президент РФ, а також інші невстановлені на цей час досудовим розслідуванням представники влади РФ, діючи всупереч вимогам п.п. 1, 2 Меморандуму про гарантії безпеки у зв'язку з приєднанням України до Договору про нерозповсюдження ядерної зброї від 05.12.1994, принципам Заключного акта Наради з безпеки та співробітництва в Європі від 01.08.1975 та вимогам ч. 4 ст. 2 Статуту ООН і Декларації Генеральної Асамблеї Організації Об'єднаних Націй від 09.12.1981 № 36/103, від 16.12.1970 № 2734 (XXV), від 21.12.1965 № 2131 (XX), від 14.12.1974 № 3314 (XXIX) спланували, підготували і розв'язали агресивну війну та воєнний конфлікт проти України, а саме віддали наказ на вторгнення підрозділів ЗС РФ на територію України.

Так, 24 жовтня 1945 року набув чинності Статут Організації Об'єднаних Націй, підписаний 26 червня 1945 року, яким фактично створено Організацію Об'єднаних Націй (далі ООН). До складу ООН входять Україна, РФ та ще 49 країн-засновниць, а також інші країни світу.

Відповідно до ч. 4 ст. 2 Статуту ООН усі члени вказаної організації утримуються в своїх міжнародних відносинах від погрози силою або її застосування як проти територіальної недоторканності або політичної незалежності будь-якої держави, так і будь-яким іншим чином, несумісним із Цілями Об'єднаних Націй.

Декларацією Генеральної Асамблеї ООН № 36/103 від 9 грудня 1981 року про недопустимість інтервенції та втручання у внутрішні справи держав та резолюціями: № 2131 (XX) від 21 грудня 1965 року, що містить Декларацію про неприпустимість втручання у внутрішні справи держав та про захист їх незалежності та суверенітету; № 2625 (XXV) від 24 жовтня 1970 року, що містить Декларацію про принципи міжнародного права, що стосуються дружніх відносин і співробітництва між державами відповідно до Статуту ООН; № 2734 (XXV) від 16 грудня 1970 року, що містить Декларацію про зміцнення міжнародної безпеки; № 3314 (XXIX) від 14 грудня 1974 року, що містить Визначення агресії, установлено, що жодна з держав не має права здійснювати інтервенцію чи втручання у будь-який формі або з будь-якої причини у внутрішні та зовнішні справи інших держав. Цими ж міжнародними документами закріплено обов'язок держав: утримуватися від озброєної інтервенції, підрывної діяльності, військової окупації, здійснення сприяння, заохочення чи підтримки сепаратистської діяльності; не допускати на власній території навчання, фінансування та вербовки найманців чи засилання таких найманців на територію іншої держави.

Крім того, у статтях 1-5 Резолюції Генеральної Асамблеї ООН від 14 грудня 1974 року № 3314 (XXIX) серед іншого визначено, що ознаками агресії є: застосування збройної сили державою проти суверенітету, територіальної недоторканності чи політичної незалежності іншої держави; застосування збройної сили державою в порушення Статуту ООН.

Будь-яке з наступних дійнь, незалежно від оголошення війни, кваліфікується як акт агресії:

- вторгнення або напад збройних сил держави на територію іншої держави або будь-яка військова окупація, який би тимчасовий характер вона не мала, яка є результатом такого вторгнення або нападу, або будь-яка анексія із застосуванням сили території іншої держави або частини її;

- бомбардування збройними силами держави території іншої держави або застосування будь-якої зброї державою проти території іншої держави;

- блокада портів або берегів держави збройними силами іншої держави;

- напад збройними силами держави на сухопутні, морські або повітряні сили, або морські та повітряні флоти іншої держави;

- застосування збройних сил однієї держави, що знаходяться на території іншої держави за угодою з приймаючою державою, у порушення умов, передбачених в угоді, або будь-яке продовження їх перебування на такій території після припинення дії угоди;

- дія держави, яка дозволяє, щоб її територія, яку вона надала в розпорядження іншої держави, використовувалася цією іншою державою для здійснення акту агресії проти третьої держави;

- засилання державою або від імені держави збройних банд, груп, іррегулярних сил або найманців, які здійснюють акти застосування збройної сили проти іншої держави, які мають настільки серйозний характер, що це є рівносильним наведеним вище актам, або її значна участь у них.

Жодні міркування будь-якого характеру, чи то політичного, економічного, військового чи іншого характеру, не можуть слугувати віправданням агресії.

Крім того, принципи суверенної рівності, поваги прав, притаманних суверенітету, незастосування сили чи погрози силою, непорушності кордонів, територіальної цілісності держав, мирного врегулювання спорів та невтручання у внутрішні справи держав були закріплени також у Заключному акті Наради з безпеки та співробітництва в Європі від 1 серпня 1975 року, який підписаний СРСР, правонаступником якого є РФ.

У преамбулі Декларації про державний суверенітет України від 16 липня 1990 року (далі Декларація) вказано, що Верховна Рада Української Радянської Соціалістичної Республіки проголошує державний суверенітет України як верховенство, самостійність, повноту і неподільність влади Республіки в межах її території та незалежність і рівноправність у зовнішніх зносинах.

Відповідно до розділу V Декларації територія України в існуючих кордонах є недоторканною і не може бути змінена та використана без її згоди.

24 серпня 1991 року Верховною Радою Української Радянської Соціалістичної Республіки схвалено Акт проголошення незалежності України,

яким урочисто проголошено незалежність України та створення самостійної української держави України. Згідно з указаним документом територія України є неподільною та недоторканною. Незалежність України визнали держави світу, серед яких і РФ.

31 травня 1997 року відповідно до положень Статуту ООН і зобов'язань згідно із Заключним актом Наради з безпеки і співробітництва в Європі, Україна та РФ уклали Договір про дружбу, співробітництво і партнерство між Україною і РФ (ратифікований Законом України від 14 січня 1998 року № 13/98-ВР та Федеральним Законом РФ від 2 березня 1999 року № 42-ФЗ). Відповідно до статей 2, 3 зазначеного Договору РФ зобов'язалася поважати територіальну цілісність України, підтвердила непорушність існуючих між ними кордонів та зобов'язалася будувати відносини одна з одною на основі принципів взаємної поваги, суверенної рівності, територіальної цілісності, непорушності кордонів, мирного врегулювання спорів, незастосування сили або погрози силою, у тому числі економічні та інші способи тиску, права народів вільно розпоряджатися своєю долею, невтручання у внутрішні справи, додержання прав людини та основних свобод, співробітництва між державами, сумлінного виконання взятих міжнародних зобов'язань, а також інших загальновизнаних норм міжнародного права.

Відповідно до опису і карти державного кордону, які є додатками до Договору між Україною та РФ про українсько-російський державний кордон від 28 січня 2003 року (ратифікований РФ 22 квітня 2004 року), територія Автономної Республіки Крим, м. Севастополя, Донецької і Луганської областей відноситься до території України.

Статтями 1, 2 Конституції України визначено, що Україна є сувереною і незалежною, демократичною, соціальною, правою державою. Суверенітет України поширюється на всю її територію, яка в межах існуючого кордону є цілісною і недоторканною.

Згідно зі статтею 5 Конституції України носієм суверенітету та єдиним джерелом влади в Україні є народ. Народ здійснює владу безпосередньо і через органи державної влади та органи місцевого самоврядування. Право визначати і змінювати конституційний лад в Україні належить виключно народові і не може бути узуртоване державою, її органами або посадовими особами.

Відповідно до статі 68 Конституції України кожен зобов'язаний неухильно додержуватися Конституції України та законів України, не посягати на права і свободи, честь і гідність інших людей.

Статтею 73 Конституції України визначено, що виключно всеукраїнським референдумом вирішується питання про зміну території України.

Відповідно до статей 132-134 Конституції України територіальний устрій України ґрунтуються на засадах єдності та цілісності державної території.

До складу України входять: Автономна Республіка Крим, Вінницька, Волинська, Дніпропетровська, Донецька, Житомирська, Закарпатська, Запорізька, Івано-Франківська, Київська, Кіровоградська, Луганська, Львівська, Миколаївська, Одеська, Полтавська, Рівненська, Сумська, Тернопільська, Харківська, Херсонська, Хмельницька, Черкаська, Чернівецька, Чернігівська

області, міста Київ та Севастополь. Місто Севастополь має спеціальний статус, Автономна Республіка Крим (далі АР Крим) є невід'ємною складовою частиною України і в межах повноважень, визначених Конституцією України, вирішує питання, віднесені до її відання.

22 лютого 2022 року президент РФ направив до Ради Федерації звернення про використання Збройних Сил (далі ЗС) РФ за межами РФ, яке було задоволено.

24 лютого 2022 року, близько 5 години ранку президент РФ публічно оголосив про рішення розпочати повномасштабну військову агресію проти України.

24 лютого 2022 року указом Президента України №64/2022 «Про введення воєнного стану в Україні» у зв'язку з військовою агресією РФ проти України, на підставі пропозиції Ради національної безпеки і оборони України, відповідно до пункту 20 частини першої статті 106 Конституції України, Закону України «Про правовий режим воєнного стану» постановлено введення в Україні воєнного стану із 05 години 30 хвилин 24 лютого 2022 року строком на 30 діб, який неодноразово продовжувався, востаннє з 05 годин 30 хвилин 21 листопада 2022 року строком на 90 діб відповідно до Закону України № 2738-IX «Про затвердження Указу Президента України «Про продовження строку воєнного стану в Україні».

Так, 24.02.2022 військовослужбовці зс РФ шляхом збройної агресії із застосуванням зброї незаконно вторглися на територію України через державні кордони України в Харківській, Херсонській, Миколаївській, Сумській, Чернігівській, Запорізькій, Київській, інших областях та здійснили збройний напад на державні органи, органи місцевого самоврядування, підприємства, установи, організації, військові частини, інші об'єкти, які мають важливе народногосподарське чи оборонне значення, та здійснили окупацію частин указаної території.

У період з 24.02.2022 по теперішній час більшу частину території Херсонської області захоплено військовослужбовцями зс РФ та на даний час вона знаходитьться під окупацією держави-агресора.

Відповідно до п. 7 ст. 1-1 Закону України «Про забезпечення прав і свобод громадян та правовий режим на тимчасово окупованій території України» тимчасово окупована РФ територія України (далі тимчасово окупована територія) це частини території України, в межах яких збройні формування РФ та окупаційна адміністрація РФ встановили та здійснюють фактичний контроль або в межах яких збройні формування РФ встановили та здійснюють загальний контроль з метою встановлення окупаційної адміністрації РФ.

Наказом Міністерства з питань реінтеграції тимчасово окупованих територій України № 75 від 25.04.2022 (у редакції наказу Міністерства з питань реінтеграції тимчасово окупованих територій України від 14 червня 2022 року №119) «Про затвердження Переліку територіальних громад, що розташовані в районі проведення військових (бойових) дій або які перебувають в тимчасовій окупації, оточенні (блокуванні) станом на 11.06.2022», станом на 11.06.2022 (на

момент вчинення злочину) та у редакції наказу Міністерства з питань реінтеграції тимчасово окупованих територій України від 26 вересня 2022 року № 217) «Про затвердження Переліку територіальних громад, що розташовані в районі проведення воєнних (бойових) дій або які перебувають в тимчасовій окупації, оточенні (блокуванні) станом на 23.09.2022», Херсонська міська територіальна громада включена до переліку територіальних громад, що розташовані в районі проведення воєнних (бойових) дій або які перебувають в тимчасовій окупації, оточенні (блокуванні) станом на 23.09.2022.

12.12.2003 засновано підприємство «Центральний ринок», Херсонської обласної спілки споживчих товариств (код ЄДРПОУ № 01563610), юридична адреса: місто Херсон, вулиця Белінського, 19, основним напрямком діяльності якого є надання в оренду й експлуатацію власного чи орендованого нерухомого майна, надання інших допоміжних комерційних, індивідуальних послуг.

31.08.2020 у відповідності до постанови № 54 голови правління Херсонської обласної спілки споживчих товариств, директором підприємства «Центральний ринок», Херсонської обласної спілки споживчих товариств призначено Шейко Наталію Борисівну, яка з цього дня почала виконувати свої функції, продовжуючи їх виконувати після 24.02.2022

Так, громадянин України Питомець Олександр Миколайович, 07.11.1957 року народження, у невстановлений досудовим розслідуванням час, але не пізніше 23.06.2022, знаходчись в місті Херсон, Херсонської області (більш точне місце в ході досудового розслідування не встановлено), достовірно знаючи про окупацію території Херсонської області зс рф, створення на території міста Херсона так званої окупаційної «Військово-цивільної адміністрації Херсонської області», діючи умисно, на шкоду суверенітетові, територіальної цілісності та незалежності України, усвідомлюючи противправність тасуспільно-небезпечний характер своїх дій, передбачаючи їх суспільно-небезпечні наслідки та бажаючи їх настання, сповідуючи проросійські погляди, з метою провадження господарської діяльності у взаємодії з державою агресором, незаконними органами влади, створеними на тимчасово окупованій території міста Херсона, в тому числі окупаційною адміністрацією держави-агресора, добровільно погодився зайняти посаду директора підприємства «Центральний ринок» Херсонської обласної спілки споживчих товариств з правом першого підпису на всіх документах.

23.06.2022 у відповідності до постанови № 19 голови правління Херсонської обласної спілки споживчих товариств, Питомець О.М. прийнято на посаду директора підприємства «Центральний ринок» Херсонської обласної спілки споживчих товариств. Цього ж дня (більш точний час в ході досудового розслідування не встановлено) Питомець О.М. розпочавши реалізовувати свій противправний умисел направлений на провадження господарської діяльності у взаємодії з державою агресором, незаконними органами влади, створеними на тимчасово окупованій території міста Херсона, в тому числі окупаційною адміністрацією держави - агресора, знаходячись у місті Херсоні (більш точне місце в ході досудового розслідування не встановлено) видав наказ № 23/06-к, відповідно до якого приступив до виконання обов'язків директора

підприємства «Центральний ринок» Херсонської обласної спілки споживчих товариств.

Крім того, продовжуючи реалізовувати свій протиправний умисел спрямований на провадження господарської діяльності з державою агресором, незаконними органами влади, створеними на тимчасово окупованій території міста Херсона, в тому числі окупаційною адміністрацією держави - агресора, Питомець О.М. ініціював направлення № 02-29, так званою «Військово-цивільною адміністрацією Херсонської області» на адресу директора підприємства «Центральний ринок» Херсонської обласної споживчої спілки листа з пропозицією провадження господарської діяльності. У відповідності до вказаного листа, для здійснення господарської діяльності у взаємодії з так званою «Військово-цивільною адміністрацією» директору підприємства «Центральний ринок» необхідно зареєструватись на облік у так званому незаконно створеному органу влади «Податковій службі Херсонської області», що розташована за адресою: місто Херсон, проспект Ушакова, 75.

В подальшому, у невстановлений під час досудового розслідування час, але не пізніше 26.08.2022 Питомець О.М. з метою провадження господарської діяльності з державою агресором, незаконними органами влади, створеними на тимчасово окупованій території міста Херсона, в тому числі окупаційною адміністрацією держави - агресора развернувся до так званої «Податкової служби Херсонської області» з метою реєстрації підприємства «Центральний ринок» у «Реєстрі юридичних осіб, які здійснюють діяльність в Херсонській області». 26.08.2022 так званою «Податковою службою Херсонської області» підприємство «Центральний ринок» Херсонської обласної спілки споживчих товариств, зареєстровано в «Реєстрі юридичних осіб, які здійснюють діяльність в Херсонській області» за номером № 1022112520.

Поряд з цим, 15.09.2022 (більш точний час в ході досудового розслідування не встановлено) Питомець О.М., знаходчись в місті Херсон Херсонської області (більш точне місце в ході досудового розслідування не встановлено), продовжуючи реалізацію свого протиправного умислу спрямованого на провадження господарської діяльності з державою агресором, незаконними органами влади, створеними на тимчасово окупованій території міста Херсона, в тому числі окупаційною адміністрацією держави - агресора, відкрив в так званому «Додатковому офісі № 1 Філіалу № 4 Комерційно Банку «Міжнародний розрахунковий банк» розрахунковий рахунок № 40702810940010104340 у валюті російської федерації.

У подальшому з початку вересня 2022 року по 11.11.2022 Питомець О.С., знаходячись в місті Херсон, Херсонської області, на території «Центрального ринку» достовірно знаючи про окупацію території Херсонської області, діючи умисно, на шкоду суворенітетові та територіальної цілісності України, усвідомлюючи противідповідальність та суспільно-небезпечний характер своїх дій, передбачаючи їх суспільно небезпечні наслідки та бажаючи їх настання, сповідуючи проросійські погляди, завершуючи реалізацію свого протиправного умислу, вчинив умисні, незаконні дії, спрямовані на провадження господарської діяльності взаємодії з державою агресором, незаконними

органами влади, створеними на тимчасово окупованій території міста Херсона, в тому числі окупаційною адміністрацією держави - агресора, а саме:

- змушував приватних підприємців, з якими складав договір оренди нежитлового приміщення, реєструватись в так званому «Реєстрі юридичних осіб, які здійснюють діяльність в Херсонській області»;
- під час складання договорів оренди нежитлових приміщень «торгових місць», вказував суму орендної плати лише у російській валюті, чим змушував приватних підприємців сплачувати за оренду лише в рублях;
- вимагав від приватних підприємців, з якими укладено договір оренди нежитлового приміщення, здійснювати торгівлю в розміщеннях на території «Центрального ринку» торгівельних місцях, лише в російській валюті;
- сплачував податки з прибутку діяльності підприємство «Центральний ринок» Херсонської обласної спілки споживчих товариств до так званої «Податкової служби Херсонської області»;
- звертався до «Військово цивільної адміністрації Херсонської області» з проханням вжити заходів до припинення стихійної торгівлі яке здійснюється на території підприємства «Центральний ринок» Херсонської обласної спілки споживчих товариств, за адресою: місто Херсон, вулиця Белінського, 19;
- видавав накази, здійснював господарську діяльність у відповідності з вказівками так званого «Банка росії» від 11.03.2014 № 3210 «Про порядок ведення касових операцій юридичними особами в спрощеному порядку ведення касових операцій індивідуальними підприємствами і суб'єктами малого підприємництва».

Таким чином, Питомець Олександр Миколайович, 07.11.1957 року народження, підозрюється у вчиненні кримінального правопорушення (злочину), передбаченого ч. 4 ст. 111-1 КК України, кваліфікуючими ознаками якого є: провадження господарської діяльності у взаємодії з державою-агресором, незаконними органами влади, створеними на тимчасово окупованій території, у тому числі окупаційною адміністрацією держави-агресора.

Слідчий у кримінальному провадженні –
Старший слідчий в ОВС відділу СУ ГУНП
в Херсонській області
капітан поліції

ПОГОДЖЕНО
Старший групи прокурорів
у кримінальному провадженні,
прокурор відділу Херсонської
обласної прокуратури

Катерина Миколаївна Валієва

Андрій Михайлович Підлатюк

ПАМ'ЯТКА
про процесуальні права та обов'язки підозрюваного

Одночасно підозрюваному Питомцю О.М., роз'яснені права та обов'язки підозрюваного, передбачені ст. 42 КПК України, а саме:

Підозрюваний, обвинувачений має право:

1) знати, у вчиненні якого кримінального правопорушення його підозрюють;

2) бути чітко і своєчасно повідомленим про свої права, а також отримати їх роз'яснення у разі необхідності;

3) на першу вимогу мати захисника і побачення з ним до першого та перед кожним наступним допитом з дотриманням умов, що забезпечують конфіденційність спілкування, на присутність захисника під час допиту та інших процесуальних дій, на відмову від послуг захисника в будь-який момент кримінального провадження, на отримання послуг захисника за рахунок держави у випадку відсутності коштів на оплату таких послуг;

4) не говорити нічого з приводу підозри проти нього або у будь-який момент відмовитися відповісти на запитання;

5) давати пояснення, показання з приводу підозри чи в будь-який момент відмовитися їх давати;

6) вимагати перевірки обґрунтованості затримання;

7) у разі затримання – на негайне повідомлення членів сім'ї, близьких родичів чи інших осіб про затримання і місце свого перебування;

8) збирати і подавати слідчому, прокурору, слідчому судді докази;

9) брати участь у проведенні процесуальних дій;

10) під час проведення процесуальних дій ставити запитання, подавати свої зауваження та заперечення щодо порядку проведення дій, які заносяться до протоколу;

11) застосовувати з додержанням вимог КПК України технічні засоби при проведенні процесуальних дій, в яких він бере участь. Слідчий, прокурор, слідчий суддя, суд мають право заборонити застосування технічних засобів при проведенні окремої процесуальної дії чи на певній стадії кримінального провадження з метою нерозголошення відомостей, які містять таємницю, що охороняється законом, чи стосуються інтимного життя особи, про що виноситься вмотивована постанова (ухвала);

12) заявляти клопотання про проведення процесуальних дій, про забезпечення безпеки щодо себе, членів своєї сім'ї, близьких родичів, майна, житла тощо;

13) заявляти відводи;

14) ознайомлюватися з матеріалами досудового розслідування, та вимагати відкриття матеріалів;

15) одержувати копії процесуальних документів та письмові повідомлення;

16) оскаржувати рішення, дії та бездіяльність слідчого, прокурора, слідчого судді;

17) вимагати відшкодування шкоди, завданої незаконними рішеннями, діями чи бездіяльністю органу, що здійснює оперативно-розшукову діяльність, досудове розслідування, прокуратури або суду, в порядку, визначеному законом, а також відновлення репутації, якщо підозра, обвинувачення не підтвердилися;

18) користуватись рідною мовою, отримувати копії процесуальних документів рідною або іншою мовою, якою він володіє, та в разі необхідності користуватися послугами перекладача за рахунок держави.

Підозрюваний, який є іноземцем і тримається під вартою, має право на зустрічі з представником дипломатичної чи консульської установи своєї держави, яку йому зобов'язана забезпечити адміністрація місця ув'язнення.

Підозрюваний зобов'язаний:

1) прибувати за викликом до суду, а в разі неможливості прибути за викликом у призначений строк – заздалегідь повідомити про це суд;

2) виконувати обов'язки, покладені на нього рішенням про застосування заходів забезпечення кримінального провадження;

3) підкорятися законним вимогам та розпорядженням слідчого, прокурора, слідчого судді, суду.

На всіх стадіях кримінального провадження підозрюваний має право примиритися з потерпілим і укласти угоду про примирення. У передбачених законом України про кримінальну відповідальність та КПК України випадках примирення є підставою для закриття кримінального провадження.

Стаття 303 Кримінально процесуального кодексу

На досудовому провадженні можуть бути оскаржені такі рішення, дії чи бездіяльність слідчого або прокурора:

1) повідомлення слідчого, прокурора про підозру після спливу одного місяця з дня повідомлення особі про підозру у вчиненні кримінального проступку або двох місяців з дня повідомлення особі про підозру у вчиненні злочину, але не пізніше закриття прокурором кримінального провадження або звернення до суду із обвинувальним актом - підозрюваним, його захисником чи законним представником.

2) скарги на інші рішення, дії чи бездіяльність слідчого або прокурора не розглядаються під час досудового розслідування і можуть бути предметом розгляду під час підготовчого провадження у суді згідно з правилами статей 314-316 КПК України.

3) під час підготовчого судового засідання можуть бути оскаржені рішення, дії чи бездіяльність слідчого або прокурора, передбачені КПК України.

Про підозру мені повідомлено, повідомлення про підозру та пам'ятка про процесуальні права та обов'язки вручені, права підозрюваного оголошенні та роз'яснені.

Підозрюваний _____
Захисник _____

« » год. « » хвилин « » 2023 року.

Повідомлення про підозру вручив та права роз'яснив:

Слідчий у кримінальному провадженні
Старший слідчий в ОВС відділу СУ ГУНП
в Херсонській області
капітан поліції

Катерина Миколаївна Валяєва